

Rozloučení se školou

Největší kapitola našeho dosavadního života se blíží ke konci. Na jednu stranu mapuje 23. červen 2017 vzrušující začátek něčeho zcela nového, na tu druhou stranu pak velkou nejistotu, zpřetrhání svazků a rozdělení přátelství. Pro každého znamená konec školní docházky něco jiného. Má to své dobré i špatné stránky, jako třeba loučení. A horší než rozloučení je následné vzpomínání. Vzpomínky na společných dlouhých devět let, které utekly rychleji, než by kdokoliv očekával. Upřímně se na střední školu velmi těším, ale na konec základní školy nejsem připravená. Nejsem připravená se rozloučit s lidmi, které vídám po devět let téměř každý den. Každý červen jsme s radostí nedočkavě čekali na poslední zvuk zvonění, tento rok se ho obávám. V září jsme se vždy vraceli do známého kolektivu, povídali si o letních prázdninách. Letos se vydáme do neznáma. Noví spolužáci, nové zážitky, noví kamarádi. Bojím se, že ti staří zapomenou, bojím se, že ti noví nepochopí mé vtípky. Ale nostalgické pocity, nervozita a nejistota pomizí a my otočíme list a začneme číst novou kapitolu. Ale nezapomeneme! Je těžké zapomenout na někoho, kdo vám přinesl tolik zážitků, vzpomínek a smíchu. Pamatovat si budeme i učitele, samozřejmě některé i ve zlém, ale ty, které jsme měli rádi, ty, které nás něco naučili, si budeme pamatovat mnohem více. Zážitky, vzpomínky a vztahy máme i špatné, ale ty časem zblednou a my budeme vzpomínat jen na to dobré. Na všechny výlety i exkurze, na všechny smích a vtipy, na všechny zajímavé přednášky, na všechny společně strávené pohodové chvíle, jež za několik dní budou dávnou minulostí. Jsem za to všechno vděčná a i když se to někdy nezdá, bude mi to všechno vážně chybět.

Gabriela Vránová,

třída IX. A